

Sprzeciw do Rzecznika Praw Pacjenta nie zawsze możliwy

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: piątek, 23, marzec 2012 23:00

Bernadeta Skóbel

Odłony: 1404

Przepis art. 31 ust. 9 ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta wyraźnie stanowi, że przepisów ust. 1-8 (dotyczących sprzeciwu wobec opinii albo orzeczenia określonych w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, jeżeli opinia albo orzeczenie ma wpływ na prawa lub obowiązki pacjenta wynikające z przepisów prawa) nie stosuje się w przypadku postępowania odwoławczego w odniesieniu do opinii i orzeczeń, uregulowanego w odrębnych przepisach.

Z akt sprawy wynika, że skarżący dąży do uchylecia orzeczenia wydanego właśnie w oparciu o przepisy szczególne. Skarżący kwestionował (w drodze „sprzeciwu”) orzeczenie lekarskie dotyczące braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami silnikowymi (...) Jak podaje w odpowiedzi na skargę Zastępca Rzecznika Praw Pacjenta, a czego nie neguje skarżący, przedmiotem sprzeciwu miało być orzeczenie lekarskie nr (...) wydane przez E.R. z Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Morskiej i Tropikalnej wydane na skutek wniesienia odwołania od orzeczenia nr (...) wydanego przez lekarza Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w Szczecinie – E.K. Tryb odwoławczy przewidziany został w § 12 powołanego rozporządzenia i jak wynika z akt sprawy, skarżący z niego skorzystał, skoro wydane zostało orzeczenie nr (...).

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2011 r. I OSK 2079/11

Źródło: LexPolonica nr 2798178